

hewaf we Szwjeczi wele a schelaku Žalosz a Styfnoſz, temu tejj wele Bojoſzje ſtych Zejchi w teho ſudneho Onja ſu wuſtali, luboſnje troſchtowac̄, a jim te Zejchi wele hinaſ wutožic̄ a wot nich ſroſemene ze mječz, hac̄ wone hewaf wot Natury wohnladaju. Pschetoz (kaſz prajene je) nich-to neje, fotremuž wone ſurowiſche ſu, a wjazy Srudnoſzje a Styfnoſzje načinija, hac̄ tym fromnym ſchészijanam. Pschetoz hac̄ je runje wjerno, ſo Boh ſwojej Zyrki tajke Zejchi poſkaze, a jej te Schtraſy widžic̄ a woptac̄ da, na jpre dy teho dla, ſo býchu psches teſzame k Pokuſzi napominani býli, to je, ſo nebýchu kaſz drusy, jeho Mjew ſazpili. Kdruhemu, ſo by wedžila, ſo na Semi a we tym Ziwenju, foſzdy Czaſ pod Rſchizom a Žaloszju býcz dyrbji, ſo by teho Rjecha Nepscheczel býla, a na druhe Ziweſje ſpominala a czakala, dzejſ ſchitkon Rjech a Elosz pscheſtane, a we tajke Žaloszji kſwojemu Sbožnikoj wolala, a psche Wumozjenje ſdychovala.

Ale pak tola dyrbja ſchitke teſzame Zejchi tejj Zyrki Božeſ tejj troſchtne býcz, ſo by na tym poſnala a wedžila, ſo Boh ſtymiſzamym temu besbožnemu Szwjetej roſy, a ſo wjefzje ton Sſud pschindz budže, ſo ezi Besbožni ſwoju wjecznu Schtraſu a Czwilu doſtacz, ezi Fromni vaf psches ſwojeho Sbožnika, teho Ssyna Božeho, wumozjeni a kwjecznemu Weſzelju poſtajeni budža, tehodla woni ſredža we tajkich ſurowych Snamenjach a Zejchach teje Srudnoſzje, fiž na Semju pschindu, troſhtni a weſeli ton Pschichod teho Ssyna Božeho doczakac̄ dyrbja.

Tehodla wukladowje won jim teſzame k lutemu Troſchtej. Ja derje wjem, (praji won) ſo was tajke Zejchi strožic̄ a thſchic̄ budža, a tajke Poladanje mječz, jako bých was a mojeje Zyrkiſje ſabyl a wam ſtym

Szwjetom zyl ſabinyc̄ dac̄. Ale ja praſu wam, dyž w tajke Zejchi widžic̄, a wone was poſtrožic̄ zedža, da dyrbic̄e w ſo jako moji ſchészijenjo tak kmojemu Pschichodej pschihotowac̄, ſo býſche ſtonſampy ſtroſhtni a weſeli doczakali, ſwoje Löwy poſvienli, jako ezi, fiž po mojim Pschichodži wutrobne Žadanje mječz dyrbja. A dyrbic̄e to pschi tym wedžic̄, dyž te Zejchi hac̄ na najſurowiſcho nuz panu a ta Žalosz na Semi najwečza budže, ſo ja wam tedom najblize ſym a wasche Wumozjenje psched Dumemi je. Tehodla dyrbic̄e w ſchizy pschi tajkim ſtrachnym Poladanju ſo nicžeho druheho, hac̄ wascheho Wumozjenja nadžijecz. Nech ezi druſy ſo poſtroža a boja, fiž wot žaneho Wumozjenja newedža, a ſo poſmi neprascheju; ale w, fiž domne wjerice, tejj moje dla ſze czerpili, a na tajku Wjeru a Poſnac̄je ſiwi a morwi ſze, nimacze žaneho Mjewa a Schtraſy doczakac̄, ale kwam pschindze ta Sbožnoſz a to weſele Wumozjenje, fotrež tak dolho požadali a proſyli ſze, ſo by moje Králeſtwo kwam pschichlo, a w wot ſchitko Rjecha cziszi a wot ſcheho Steho wumozeni býli.

Hac̄ tehodla runje te Zejchi wam ſo ſurowe a roſne ſefdac̄ budža, dyž Sſlonzo a Mjefaz cziemny, a ſchitke Stworenja do Romady panyc̄, a najpoſledy Szwjet polny Wohenja budže, da tola po tajkim Poladanju nedyrbic̄e ſudžic̄, ale dyrbic̄e wele wjazy wedžic̄, ſo wam to zylje njeschtodruhe ſjewi, hac̄ temu besbožnemu Szwjetej, fotryž je was ſe ſwojim Fjerschtu, tym Czertom pscheszjehal, a fiž ſo psched tym pschichodnym Sſudom neboji. Temu dyrbja te Zejchi tak býcz a placzic̄, kaſz ſo widžic̄ dadža, a dyrbja ſe ſwojim ſurowym Poladanjom temu Szwjetu poſkacz, ſo jim ton Džen teho pschichodneho Sſuda, Džen wjeczneje Srudžby, Skiwlenja, Subowſchipe-